

चाळिसाव्या वचनाचा गुप्त इतिहास - क्रमांक एकतीस

यहेज्केल क्रमांक बारा

Jeff Pippenger

2026-09-20

मागील लेखाचा शेवट पुढील परिच्छेदाने झाला होता: “313 मधील करारविवाह हा पोपसत्तेचा संयुक्त संस्थानांशी झालेला अंतिम करारविवाह दर्शवितो—प्रकटीकरण सतराव्या अध्यायातील दहा राजांपैकी प्रमुख राजा; दोन शिंगे असलेली अशी सत्ता, जी फ्रान्सच्या दोन शिंगे असलेल्या सत्तेद्वारे प्रतिरूपित केली जाते. 496 मध्ये क्लोव्हिसपासून आरंभ झालेला आणि शेवटी 533 मधील जस्टिनियनच्या फर्मानापर्यंत व 538 मधील पोपसत्तेच्या सिंहासनारोहणापर्यंत पोहोचलेला इतिहास, 1989 पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंतच्या इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करतो.”

रोनाल्ड रेगन यांचे ४९६ मध्ये क्लोव्हिसद्वारे प्रतिरूपण झाले होते, आणि डोनाल्ड ट्रम्प यांचे ५३३ मध्ये जस्टिनियनद्वारे प्रतिरूपण होते. ५३८ मध्ये पोपसत्तेने सिंहासनावर आरोहण करण्याच्या पाच वर्षे आधी जस्टिनियनचा हुकूम आला, आणि ३२९ च्या पहिल्या रविवार-कायद्याच्या आठ वर्षे आधी मिलानचा जाहीरनामा आला. तो हुकूम आणि तो जाहीरनामा—दोन्हीही रविवार-कायद्याच्या पूर्वी येणाऱ्या वे-मार्काशी सुसंगत ठरतात.

रीगन

१८७० मध्ये, इटालियन सैन्याने रोम जिंकले (२० सप्टेंबर १८७०). पापल स्टेट्सचे प्रादेशिक राज्य म्हणून अस्तित्व संपुष्टात आले, आणि पोप पायस नववा “व्हॅटिकनमधील कैदी” बनला. सार्वभौम राज्य म्हणून मान्यता प्राप्त असे कोणतेही उरलेले पापल क्षेत्र शिल्लक नसल्यामुळे, संयुक्त संस्थाने (इतर अनेक देशांप्रमाणे) पोपाशी लौकिक शासक म्हणून औपचारिक राजनैतिक संबंध राखत नव्हती. ऑक्टोबर १९५१ मध्ये, अध्यक्ष हॅरी एस. ट्रूमन यांनी जनरल मार्क डब्ल्यू. क्लार्क यांची व्हॅटिकनमधील अमेरिकेचे राजदूत म्हणून नियुक्ती जाहीर केली. चर्च आणि राज्य यांच्या विभाजनाचे हे उल्लंघन आहे, असा युक्तिवाद करणाऱ्या अनेक प्रोटेस्टंट चर्चस आणि संस्थांकडून त्वरेने तीव्र विरोध उभा राहिला. जानेवारी १९५२ मध्ये जनरल क्लार्क यांनी आपले नाव मागे घेतले.

१० जानेवारी, १९८४ रोजी, राष्ट्राध्यक्ष रोनाल्ड रीगन आणि पोप जॉन पॉल दुसरे यांनी संयुक्त संस्थाने आणि होली सी यांच्यामध्ये पूर्ण राजनैतिक संबंध प्रस्थापित करण्यास औपचारिक मान्यता दिली. ९ एप्रिल, १९८४ रोजी विल्यम ए. विल्सन (जे यापूर्वीच रीगन यांचे वैयक्तिक प्रतिनिधी म्हणून कार्यरत होते) यांनी आपली अधिकृत प्रत्ययपत्रे सादर केली आणि होली सी येथील संयुक्त संस्थानांचे पहिले राजदूत बनले.

१९५१ ते १९८४ या तेहतीस वर्षांच्या काळात कॅथलिकताविरुद्धचा प्रॉटेस्टंटवादाचा प्रतिकार नाहीसा झाला. इ.स. ४९६ मध्ये क्लोव्हिसच्या रूपाने पोपसत्तेसाठी उभ्या राहिलेल्या “भुजा” १९८४ पासून १९८९ पर्यंत रीगनचे प्रतिरूप ठरतात. क्लोव्हिसने पोपसत्ता पुन्हा अधिकारात उभी राहण्यापासून रोखून धरणारा धर्म (मूर्तिपूजा) दूर करण्यात आलेला दर्शविला, आणि १९८४ पर्यंत पोपसत्तेच्या उदयाविरुद्धचा प्रॉटेस्टंटवादाचा प्रतिकार काढून टाकण्यात आला होता. “नित्य” (मूर्तिपूजा) दूर करण्यात आले होते, आणि पौल पोपसत्तेविरुद्ध असलेल्या मूर्तिपूजेच्या त्या प्रतिकाराच्या दूर करण्यात येण्याचे वर्णन “धर्मत्याग” असे करतो.

कॉन्स्टन्टाईन द ग्रेट याने प्रतिनिधित्व केलेली तडजोडीची प्रतीकात्मक चर्च आणि ३१३ ते ५३८ पर्यंतचा इतिहास अशा एका कालखंडाचे प्रतिनिधित्व करीत होता, जेव्हा एका चर्चने स्वतःशी तडजोड केली आणि सत्यापासून दूर पडली. ‘५०८’ द्वारे प्रतिनिधित्व केलेल्या धर्माने, ज्याने यापूर्वी पोपसत्तेच्या शक्तीच्या अतिक्रमणांना आळा घातला होता, संयुक्त संस्थानांतील प्रॉटेस्टंटवादाच्या पतनाचे प्रतिरूप दर्शविले. रीगनचे प्रतिनिधित्व क्लोव्हिसद्वारे करण्यात आले. ४९६

मध्ये क्लोव्हिसने आपली “शक्ती” पोपसत्तेला दिली, आणि अशा प्रकारे रीगनच्या वर्षात सिद्ध झालेल्या “अपवित्र युती”चे प्रतिरूप दर्शविले. क्लोव्हिसने ५०८ मध्ये “दैनिक” काढून टाकण्याचेही प्रतिनिधित्व केले. ५०८ हे १९८४ चे प्रतिरूप होते.

“मूर्तिपूजकते आणि ख्रिस्ती धर्म यांतील या तडजोडीमुळे भविष्यवाणीत पूर्वसूचित केलेल्या ‘पापाच्या मनुष्याचा’ विकास झाला, जो देवाच्या विरोधात उभा राहून स्वतःला देवापेक्षा वर उंचावतो. खोट्या धर्माची ती प्रचंड व्यवस्था ही सैतानाच्या सामर्थ्याची एक उत्कृष्ट कलाकृती आहे—पृथ्वीवर स्वतःच्या इच्छेनुसार राज्य करण्यासाठी स्वतःला सिंहासनावर बसविण्याच्या त्याच्या प्रयत्नांचे एक स्मारक.” The Great Controversy, 50.

रेगन यांनी १९८३ मधील एका भाषणात सोव्हिएत संघाला प्रसिद्धपणे “दुष्ट साम्राज्य” असे संबोधले आणि नास्तिक कम्युनिझमकडे त्यांनी एक गहन नैतिक व आध्यात्मिक धोका म्हणून पाहिले. त्यांनी आणि जॉन पॉल दुसरे यांनी सोव्हिएत कम्युनिझमविरुद्ध घनिष्ठ वैयक्तिक व राजकीय भागीदारी निर्माण केली. या संघर्षाकडे दोन्ही पुरुषांनी नैतिक, अगदी दैवी प्रबोधनाच्या दृष्टीनेही पाहिले; कम्युनिझमचा पाडाव घडवून आणण्यासाठी “दैवी योजना” आहे, असे रेगन यांनी खाजगीत म्हटले होते. फातिमातील प्रकटदर्शनांबद्दल (इशारा असा की “रशिया तिच्या चुका सर्वत्र पसरवेल”) रेगन यांना रस होता, आणि या दोन्ही नेत्यांनी देवाने त्यांचे प्राण वाचविले (दोघेही १९८९ मध्ये झालेल्या हत्या-प्रयत्नांतून बचावले) यामागे कम्युनिझमचा पराभव करण्याशी निगडित असा एक उद्देश आहे, अशी त्यांची सामायिक भावना परस्पर चर्चिली.

ख्रिस्ताचे शिष्य

रीगन यांचे संगोपन डिसायपल्स ऑफ ख्राइस्ट या पंथात झाले, ज्यांच्या संस्थापक पितरांनी थेट असे शिकविले की कॅथलिक धर्मातील पोप हाच ख्रिस्तविरोधी आहे. डिसायपल्स ऑफ ख्राइस्ट चर्चचे आरंभीचे सर्वाधिक प्रमुख नेते अलेक्झांडर कॅम्पबेल यांनी पोपसत्तेलाच ख्रिस्तविरोधी म्हणून वारंवार ओळखले. वादविवाद आणि लेखनांत त्यांनी असा युक्तिवाद केला की Daniel 7 मधील लहान शिंग, Revelation 13 मधील पशू, आणि 2 Thessalonians 2 मधील पापाचा मनुष्य, हे सर्व रोमच्या पोपांकडे निर्देश करतात. त्यांनी या ओळखांचा उपयोग सार्वजनिक वादविवादांत केला (1837 मध्ये कॅथलिक बिशप John B. Purcell यांच्यासोबत झालेल्या वादासह). बार्टन डब्ल्यू. स्टोन यांनी पोपच्या सत्तेला खरा ख्रिस्तविरोधी आणि “पापाचा मनुष्य” असे संबोधले. वॉल्टर स्कॉट (या चळवळीतील आणखी एक आरंभीचे सुवार्तिक) यांनी लिहिले की पापाचा मनुष्य, म्हणजे रोमचा पोप, ख्रिस्ती चर्चमध्ये उदयास येईल आणि स्वतःला देवापेक्षा वर उंचावील.

रेगनची आई नेल या डिसायपल्स ऑफ क्राइस्ट पंथाच्या श्रद्धावान सदस्य होत्या आणि त्याच्या बालपणात त्याच्यावर पडलेला मुख्य धार्मिक प्रभाव त्यांचाच होता. वयाच्या ११व्या वर्षी इलिनॉयमधील डिव्हसन येथील डिसायपल्स ऑफ क्राइस्ट चर्चमध्ये रेगनचा बाप्टिस्मा झाला, आणि किशोरवयात तो तेथे सक्रिय होता (त्यात रविवार शाळेत अध्यापन करण्याचाही समावेश होता). त्याने युरेका कॉलेजमध्ये शिक्षण घेतले, जे डिसायपल्स ऑफ क्राइस्टशी संलग्न होते.

“जे लोक वचनाच्या समजुतीत गोंधळून जातात, जे ख्रिस्तविरोधकाचा अर्थ पाहण्यात अपयशी ठरतात, ते नक्कीच स्वतःला ख्रिस्तविरोधकाच्या बाजूस उभे करतील. आता आपल्यासाठी जगाशी एकरूप होण्यास मुळीच वेळ नाही.” Kress Collection, 105.

रीगनचे प्रतिरूप क्लोव्हिसने, तसेच कॉन्स्टाईन महानाच्या तडजोडीने, दर्शविले गेले होते. १९८९ मधील अंतकाळाच्या समयापासूनच्या शेवटच्या आठ राष्ट्राध्यक्षांपैकी रीगन हा पहिला होता. शेवटच्या आठ राष्ट्राध्यक्षांपैकी पहिला असल्यामुळे तो डोनाल्ड ट्रम्पचे प्रतिरूप ठरतो; जो, रीगनप्रमाणेच, पोपसत्तेच्या खऱ्या उद्दिष्टांविषयी आणि पोपसत्ता नेमकी कोण आहे याविषयी अत्यंत गोंधळलेला आहे.

दोन जण एकमत झाल्याशिवाय एकत्र चालू शकतील काय? आमोस 3:3.

दानियेल अध्याय अकरामधील सहावा आणि अंतिम करारविवाह १९८९ मध्ये अंतकाळाच्या वेळी सुरू होणाऱ्या इतिहासात घडतो, आणि तो डोनाल्ड ट्रम्पच्या इतिहासात समाप्त होतो.

“संयुक्त राज्यांमध्ये सध्या चालू असलेल्या त्या चळवळींमध्ये, ज्या चर्चच्या संस्था व प्रथांना राज्याचा पाठिंबा मिळवून देण्याचा प्रयत्न करीत आहेत, प्रोटेस्टंट लोक पोपपंथीयांच्या पावलावर पाऊल ठेवून चालत आहेत. इतकेच नव्हे, तर ते पोपसत्तेला प्रोटेस्टंट अमेरिकेत त्या श्रेष्ठत्वाची पुनर्प्राप्ती करण्यासाठी दार उघडून देत आहेत, जे तिने जुन्या जगात गमावले आहे.” The Great Controversy, 573.

३१३ मधील विवाह-करार आणि मिलानचा हुकूम ५३३ च्या इतिहासाशी सुसंगत आहे, आणि ५३३ मध्ये जस्टिनियनचा ज्या आदेशाचा उच्चार झाला, तो पुन्हा एकदा स्वतःला ख्रिस्ती म्हणविणाऱ्या प्रशासनाकडून अंमलात आणला जाईल, ज्याला आता हे समजेनासे झाले आहे की पोपसत्तेला ख्रिस्ती संस्था म्हणून ओळखणे हे सौम्य अर्थाने तरी आत्मविरोधी विधान आहे, आणि कठोर अर्थाने प्राणघातक भ्रम आहे.

चर्च आणि राज्य

इ.स.पू. ४५७ मध्ये, अर्तहशस्त राजाच्या तिसऱ्या फर्मानाने राजकीय तसेच धार्मिक अधिकारांसह राष्ट्रीय सार्वभौमत्व पुनर्स्थापित केले.

आणि तू, एझ्रा, तुझ्या हातातील तुझ्या देवाच्या ज्ञानानुसार, नदीपलीकडील सर्व लोकांवर न्याय करणारे दंडाधिकारी व न्यायाधीश नेम, म्हणजे तुझ्या देवाचे नियम जाणणाऱ्या सर्वांसाठी; आणि जे ते जाणत नाहीत त्यांना तुम्ही शिकवा. आणि जो कोणी तुझ्या देवाचा नियम, आणि राजाचा नियम, पाळणार नाही, त्याच्यावर त्वरेने न्यायकारवाई केली जावो, मग ती मृत्युदंड असो, किंवा हद्दपारी, किंवा मालमत्तेची जप्ती, किंवा कारावास. Ezra 7:25, 26.

तिसऱ्या फर्मानाने देवाच्या नियमांसाठी आणि राजाच्या नियमांसाठी न्यायनिवाडा व शिक्षा अंमलात आणण्याचा अधिकार प्रदान केला. त्या फर्मानाने दोन हजार तीनशे वर्षांच्या भविष्यवाणीची सुरुवात दर्शविली, जी २२ ऑक्टोबर, १८४४ रोजी, ख्रिस्त अचानक आपल्या मंदिरात आला तेव्हा, पूर्ण झाली. तसेच, त्याने दोनशे-पन्नास वर्षांच्या एका भविष्यवाणीचीही सुरुवात दर्शविली, जी इ.स.पू. २०७ मध्ये समाप्त झाली, आणि जी इ.स.पू. २१७ मधील राफिया येथील युद्ध आणि इ.स.पू. २०० मधील पॅनियम येथील युद्ध यांच्या मधल्या इतिहासात आहे. इ.स.पू. ४५७ मध्ये नागरी आणि धार्मिक या दोन्ही सार्वभौमत्वांच्या पुनर्स्थापनेमुळे असा द्विगुणित अल्फा ओळखला जातो, ज्याला दोन ओमेगा-पूर्णता लाभतात. या दोन्ही ओमेगा-पूर्णता बंद दाराचे प्रतिनिधित्व करतात; एक प्रोटेस्टंट शिंगासाठी आणि दुसरी रिपब्लिकन शिंगासाठी.

तेवीसशे वर्षांची पहिली भविष्यवाणी देवाच्या नियमांचे प्रतिनिधित्व करीत होती, आणि दोनशे-पन्नास वर्षांची भविष्यवाणी राजाच्या नियमांचे प्रतिनिधित्व करीत होती. या दोन भविष्यवाण्या प्रकटीकरण तेराव्या पृथ्वीवरील पशूवरील प्रोटेस्टंटवादाचे शिंग आणि रिपब्लिकनवादाचे शिंग ओळखून दाखवितात. पृथ्वीवरील पशूचे रिपब्लिकन शिंग दानिएल अकराव्या अकरा ते सोळा वचने यांच्या मध्यभागी स्थापित केलेले आहे. इ.स.पू. ४५७ मधील तिसऱ्या आज्ञेच्या द्विविध भविष्यवाणीतून आलेल्या एका शिंगाद्वारे राफिया आणि पानियम यांमधील सतरा वर्षांचा कालखंड छेदला जातो. ही द्विगुणित भविष्यवाणी अंतिम करारबद्ध लोकांच्या न्यायनिवाड्याची तसेच त्या करारबद्ध लोकांची मुळे ज्या राष्ट्रात आढळतात त्या राष्ट्राच्या न्यायनिवाड्याचीही ओळख करून देते.

आणि त्याने अब्रामास म्हटले, हे निश्चित जाण, की तुझे संततीजण त्यांच्या नसलेल्या देशात परके राहतील, आणि ते त्यांची सेवा करतील; आणि ते त्यांना चारशे वर्षे पीडित करतील; आणि ज्या राष्ट्राची ते सेवा करतील, त्या राष्ट्राचा मी न्याय करीन; आणि त्यानंतर ते मोठ्या संपत्तीसह बाहेर पडतील. उत्पत्ति 15:13, 14.

यहजेकेलच्या पुस्तकात, २२ ऑक्टोबर १८४४ हा २२ ऑक्टोबर ५७३ इ.स.पू. याचा प्रतिरूप म्हणून दर्शविला आहे. एक तारीख शोध न्यायाच्या प्रारंभाची ओळख करून देते, आणि दुसरी न्यायप्रक्रियेच्या आरंभी व समाप्ती या दोन्ही वेळी योबेलाच्या कर्ण्याच्या निनादाची ओळख करून देते. या दोन्ही तारीखा परस्पर जुळतात, आणि दोन्हीही बंद झालेल्या दाराची ओळख करून देतात. १८४४ हे पवित्र स्थानाच्या दाराच्या बंद होण्याचे प्रतिनिधित्व करते, कारण ख्रिस्त अतिपवित्र स्थानात गेला. ५७३ इ.स.पू. मानवी परीक्षाकाळाच्या समाप्तीची ओळख करून देते, जेथे पापाचे गुलाम असलेले आणि उद्धार पावलेले लोक त्यांचे स्वातंत्र्य प्राप्त करतात, आणि वास करण्यासाठी नवी पृथ्वीही.

आणि जर त्या वर्षात त्याची सुटका झाली नाही, तर तो जयंतीच्या वर्षी बाहेर जाईल, तो आणि त्याची मुले त्याच्याबरोबर. कारण इस्राएलची मुले माझी सेवक आहेत; ते माझेच सेवक आहेत, ज्यांना मी मिसरदेशातून बाहेर आणले: मी परमेश्वर तुमचा देव आहे. लेवीय २५:५४, ५५.

दोन्ही २२ ऑक्टोबर लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याच्या बंद दरवाज्याचे प्रतिनिधित्व करतात. अॅडव्हेंटिझमला देण्यात आलेला कृपाकाळ १८४४ मध्ये सुरू झाला असून तो लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याने समाप्त होतो, आणि संयुक्त संस्थानांना देण्यात आलेला कृपाकाळही लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्यानेच समाप्त होतो. ही दोन्ही समाप्ती २,३०० वर्षे आणि दोनशे पन्नास वर्षे या २२ ऑक्टोबरच्या दोन साक्षीदारांशी सुसंगत आहेत.

राफिया आणि पानियम यांच्यामधील इतिहासात समाप्त होणारी ती दोनशे पन्नास वर्षे, त्या दोन युद्धांच्या कालखंडाला दोन प्रतीकात्मक संख्यांमध्ये विभाजित करतात; आणि त्या दोन्ही संख्यांना एकत्रितपणे त्यांचा स्वतःचा वैशिष्ट्यपूर्ण अर्थ आहे. राफियानंतर दहा वर्षे—ज्याचा अर्थ सीमार प्रदेश—आणि पानियमच्या सात वर्षे आधी—जे सपाट मैदानावर लढले गेलेले युद्ध होते आणि ज्याचा शेवट वेढ्यात झाला. दहा आणि सात ही चिन्हे, अनेक साक्षीदारांच्या आधारे, अजगराच्या सत्तेची ओळख करून देतात. इ.स.पू. २०७ हे वर्ष, पृथ्वीच्या पशूचे प्रतीक असलेल्या ट्रम्पला, दानिएल अकरा मधील अकराव्या आणि पंधराव्या वचनांच्या दरम्यान स्थान देते, आणि भविष्यवाणीच्या दृष्टीने त्याला अजगराप्रमाणे बोलण्याची तयारी करून देते, जसे दहा आणि सात या संख्यांच्या संयोगाद्वारे दर्शविले आहे.

सतरावा अंक हाही प्रतीकात्मक आहे, आणि तो राफियाहून पानियमपर्यंतचा इतिहास पानियमपलीकडे तसेच राफियापूर्वीपर्यंत विस्तारतो. टॉलेमी चौथा फिलोपाटर हा इ.स.पूर्व २२१ ते इ.स.पूर्व २०४ या काळात टॉलेमिक इजिप्तचा राजा म्हणून राज्य करीत होता, आणि त्याने इ.स.पूर्व २१७ मध्ये राफिया येथे ऑटोक्रास मॅगसचा पराभव केला. टॉलेमीने राफियापूर्वी राज्यास सुरुवात केली, आणि त्याने 'सतरा' वर्षे राज्य केले. सतरावा अंक अशा एका ऐतिहासिक कालखंडाचे प्रतिनिधित्व करतो, जो राफियापूर्वी सुरू होतो, आणि जो पानियमच्या लढाईपलीकडे व सिदोनच्या वेढ्यापलीकडे इ.स. ३३० या वर्षाद्वारे दर्शविलेल्या मानवी कृपाकालाच्या समाप्तीपर्यंत विस्तारतो. स्मिर्ना मंडळीच्या कालावधीसाठीची दोनशे-पन्नास वर्षांची भविष्यवाणी इ.स. ६४ मध्ये सुरू झाली आणि इ.स. ३१३ च्या मिलानच्या जाहीरनाम्याने व विवाह कराराने समाप्त झाली.

कॉन्स्टंटॉइन द ग्रेट हा पर्गमोसच्या मंडळीच्या इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करतो, आणि त्या इतिहासाची सुरुवात ३१३ मध्ये झाली व तो ५३८ मध्ये समाप्त झाला. ३१३ मध्ये दोनशे-पन्नास वर्षांच्या भविष्यवाणीच्या समाप्तीनंतरची पहिली 'सतरा' वर्षे तीन मार्गचिन्हे धारण करतात. ३१३ हे मिलानचे जाहीरनामे होते, ३२१ हा पहिला रविवारचा कायदा होता, आणि साम्राज्याची विभागणी ३३० मध्ये चिन्हांकित होते. ३३० हा अंतिम रविवारच्या कायद्याचे प्रतिनिधित्व करतो, जो मानवी कृपाकालाच्या समाप्तीची खूण करतो. म्हणून सतरा ही संख्या राफिया पूर्वी सुरू होते आणि पानियम व सिदोन येथील लष्करी मोहिमेनंतर बराच काळाने समाप्त होते. दानियेल अकरा अध्यायातील सोळावे वचन संयुक्त संस्थानांतील रविवारच्या कायद्याचे प्रतिनिधित्व करते.

स्मुर्नाच्या भविष्यवाणीत वेढ्याचे ते चिन्ह ओळखले जाते, जे यहजेकेलाच्या इशान्याच्या संदेशाचे अगदी केंद्रस्थान आहे. यरुशलेमच्या विनाशाच्या दोन उदाहरणांनी दर्शविल्याप्रमाणे, रविवारच्या कायद्यापूर्वी येणारा मार्गदर्शक चिन्ह म्हणजे वेढा होय; परंतु तो मिलानचा जाहीरनामा देखील आहे, जो पशूच्या प्रतिमेच्या घडणीची सुरुवात करतो.

वेढ्याच्या वेळी कराराधिष्ठित विवाह-मिरवणूक घडेल. ती रीगनपासून सुरू झालेल्या विवाह-मिरवणुकीची एक फ्रॅक्चल आहे, जशी 496 मध्ये क्लोव्हिसद्वारे प्रतीकात्मकरीत्या दर्शविली गेली; परंतु विवाहापर्यंत पोहोचणारी अंतिम मिरवणूक वेढ्याच्या वेळी सुरू होते, जी 533 मधील जस्टिनियनच्या जाहीरनाम्याशी आणि 313 मधील मिलानच्या जाहीरनाम्याशी संरेखित आहे. हे दोन्ही मार्गचिन्हे रविवारच्या कायद्यापूर्वीची आहेत. 313 हे 321 मधील पहिल्या रविवार-कायद्यापूर्वी आले, आणि 533 मधील जाहीरनामा 538 मध्ये ऑर्लियन्सच्या तिसऱ्या परिषदेत झालेल्या रविवार-कायद्यापूर्वी आला. काही प्रकारचे विधिनिर्माण जस्टिनियनच्या जाहीरनाम्याची आणि मिलानच्या जाहीरनाम्याची दोन्ही भविष्यसूचक वैशिष्ट्ये पूर्ण करील, तर काही प्रकारचा प्रतीकात्मक करार-विवाह स्थापन केला जाईल.

जेव्हा तो फर्मान जारी केला जाईल, तेव्हा सिद्ध होण्यास फार उशीर झालेला असेल, कारण जसे मिसरातील पहिल्या पासोवरच्या वेळी कृपाकाळाचे दार बंद झाले होते, तसेच ते प्रोटेस्टंट शिंगावरही निश्चितपणे बंद होईल. त्यानंतर रविवारचा कायदा, हा पुढचा मार्गचिन्ह, केवळ पशूच्या प्रतिमेची पूर्ण घडण झालेली आहे हेच नव्हे, तर पशूच्या खूपेची अंमलबजावणीही दर्शवितो. रविवारचा कायदा हा रिपब्लिकन शिंगासाठी, म्हणजेच प्रकटीकरण अध्याय तेरामधील पृथ्वीवरील पशूसाठी, कृपाकाळाच्या समाप्तीचे चिन्ह ठरतो, जसे पासोवरनंतर फारो व त्याचे सैन्य लाल समुद्रात निश्चितपणे मरण पावले.

२०७ इ.स.पू. मध्ये समाप्त होणारा दोनशे पन्नास वर्षांचा कालखंड आगामी मोहिमेची तयारी करणारा ऑटिओकस मॅग्नस याच्या प्रतिनिधित्वात डोनाल्ड ट्रम्प याची ओळख करून देतो; ही मोहीम पानियमच्या मैदानावर आरंभ होते आणि सिदोनच्या वेढ्याने समाप्त होते. पानियमच्या लढाईनंतर, एटोलीयाचा पटोलेमिक सेनापती स्कोपास सुमारे १०,००० उरलेल्या सैनिकांसह सिदोन नगरात पळून गेला. ऑटिओकसने त्याचा पाठलाग करून सिदोनला 'वेढा' घातला. अलेक्झांड्रिया येथील पटोलेमिक सरकारने मदतकारक सैन्यदल पाठविले, परंतु ते अपयशी ठरले. उपासमारीचा सामना करत, स्कोपासने नगर शरण दिले. ऑटिओकसने स्कोपासला निघून जाण्याची परवानगी दिली; नंतर स्कोपास इजिप्तमध्ये परतला, जिथे अखेरीस देशद्रोह आणि अपहाराच्या आरोपांवर त्याला फाशी देण्यात आली. सिदोनचा वेढा हा पानियमनंतर कोएले-सिरियावरील ऑटिओकसच्या विजयाचा परिपूर्ण समारोप ठरला.

सिस्टर व्हाइट यांनी उरियाह स्मिथ यांचे *Daniel and the Revelation* हे पुस्तक "देवाचा सहाय्यकारी हात" असे संबोधले आहे. स्मिथ यांनी दानियेल अकराच्या चौदाव्या आणि पंधराव्या वचनांवरील आपल्या भाष्यांत ऑटिओकसच्या द्वि-चरणीय मोहिमेची ओळख करून दिली आहे.

मिसरच्या तरुण राजाच्या शिक्षणाची जबाबदारी रोमन सेनेटने एम. एमिलियस लेपिडस याच्याकडे सोपविली; त्याने त्या दरबारातील वृद्ध व अनुभवी मंत्री ऑरिस्टोमेनेस याला त्याचा संरक्षक नेमले. त्याची पहिली कृती म्हणजे संधीबद्ध झालेले ते दोन राजे, फिलिप आणि ऑटिओकस, यांच्या धमकीजनक आक्रमणाविरुद्ध उपाययोजना करणे होय.

"या उद्देशासाठी त्याने एटोलियाचा प्रसिद्ध सेनापती स्कोपास, जो त्या वेळी मिसरकरांच्या सेवेत होता, आपल्या स्वदेशी सैन्यासाठी बळकटी गोळा करण्यास पाठविले. सैन्य सज्ज करून त्याने पॅलेस्टाइन आणि कोइले-सिरिया येथे कूच केले (त्या वेळी ऑटिओकस आशिया मायनरमध्ये अटॅलसविरुद्ध युद्धात गुंतला होता), आणि संपूर्ण यहुदाला मिसरच्या सत्तेखाली अधीन केले.

"अशा रीतीने आपल्यासमोरील या वचनाच्या परिपूर्तीसाठी घडामोडी अनुकूल अवस्थेत आणल्या गेल्या. कारण रोमकरांच्या आज्ञेने ऑटिओकसने अट्टालुसविरुद्धचे युद्ध थांबवून, पॅलेस्टाईन व कोइले-सिरिया हे प्रदेश इजिप्शियनांच्या हातून परत मिळविण्यासाठी त्वरेने पावले उचलली. त्याला प्रतिकार करण्यासाठी स्कोपास पाठविण्यात आला. यर्देनच्या उगमस्थानांजवळ ही दोन्ही सैन्ये एकमेकांसमोर आली. [Panium] स्कोपासाचा पराभव झाला, त्याचा पाठलाग करून त्याला सिदोनपर्यंत गाठण्यात आले, आणि तेथे त्याला कडेकोट वेढा घालण्यात आला. वेढा उठविण्यासाठी इजिप्तचे तीन अतिशय समर्थ सेनानी, त्यांच्या सर्वोत्तम सैन्यासह,

पाठविण्यात आले, परंतु त्यांना यश आले नाही. अखेरीस, कृश व अस्पर्शनीय अशा दुष्काळाच्या भुताटकीसदृश छायेमध्ये, ज्याच्याशी सामना करण्यास तो असमर्थ होता असा शत्रू स्कोपासास भेटल्यामुळे, त्याला केवळ जीवदान या अपमानास्पद अटीवर शरण जाण्यास भाग पाडण्यात आले; आणि त्यानंतर त्याला व त्याच्या दहा हजार माणसांना, वस्त्रहरण करून व नागडे करून, निघून जाण्याची परवानगी देण्यात आली. येथे उत्तर दिशेच्या राजाने सर्वात बळकट तटबंद शहरांचा ताबा घेतलेला दिसतो; कारण सिदोन हे त्याच्या भौगोलिक स्थितीमुळे आणि संरक्षणव्यवस्थेमुळे त्या काळातील अतिशय सबळ नगरांपैकी एक होते. येथे दक्षिणेकडील शस्त्रबळ ठाम उभे राहण्यात अपयशी ठरल्याचे दिसते, आणि दक्षिणेकडील राजाने निवडलेले लोक—म्हणजे स्कोपास आणि त्याचे एटोलियन सैन्य—यांचेदेखील अपयश दिसते.” Daniel and the Revelation, 257, 258.

इ.स.पू. २०७ मध्ये समाप्त होणारी दोनशे पन्नास वर्षांची कालावधी डोनाल्ड ट्रम्प यांची ओळख करून देते. पूर्व आणि पश्चिम यांच्या करार-विवाहाने, तसेच मिलानच्या जाहीरनाम्याने इ.स. ३१३ मध्ये समाप्त होणारी दोनशे पन्नास वर्षांची भविष्यवाणी, अमेरिकेतील पशूच्या प्रतिमेच्या निर्मितीची ओळख करून देत आहे. इ.स. ३१३ मध्ये आरंभ झालेली पर्गमोसची मंडळी, त्या इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करते ज्यात पोपसत्तेने सिंहासन ग्रहण करण्यापूर्वी, ख्रिस्ती धर्म मूर्तिपूजक धर्माशी तडजोड करून धर्मभ्रष्ट झाला. पर्गमोस आणि इ.स. ३१३ हे अमेरिकेतील पशूच्या प्रतिमेच्या निर्मितीद्वारे दर्शविलेल्या तडजोडीचे प्रतिरूप आहेत. ते ख्रिस्ती धर्म आणि पोपसत्ताक रोम यांच्यातील तडजोड दर्शविते; कारण कॅथलिक धर्म हा ख्रिस्ती संस्थेच्या वेषातील मूर्तिपूजकतेखेरीज काहीही अधिक किंवा कमी नाही. इ.स. १७७६ मध्ये आरंभ होऊन या वर्षी समाप्त होणारी दोनशे पन्नास वर्षांची भविष्यवाणी देखील अमेरिकेलाच उद्देशून आहे. त्यामुळे, या तिन्ही दोनशे पन्नास वर्षांच्या भविष्यवाण्या प्रकटीकरण तेराव्या अध्यायातील पृथ्वीवरील पशूच्या काही ना काही भविष्यसूचक पैलूस उद्देशून आहेत, आणि त्या तिन्ही सतर या संख्येने दर्शविलेल्या भविष्यसूचक रेषांमध्येच समाप्त होतात.

रविवारचा कायदा म्हणजे संयुक्त संस्थाने अजगराप्रमाणे बोलते तो काळ होय, आणि एखाद्या राष्ट्राचे बोलणे म्हणजे त्याच्या विधिमंडळ व न्यायपालिका यांच्या कृती होय.

“त्या राष्ट्राचे ‘बोलणे’ म्हणजे त्याच्या विधिमंडळीय आणि न्यायिक अधिकाऱ्यांची कृती होय.” The Great Controversy, 442.

ट्रम्प हा न्यायिक किंवा विधिमंडळीय अधिकार नसल्यामुळे, लवकरच येणारा रविवारचा कायदा काँग्रेसद्वारेच पूर्ण केला जातो. तरीसुद्धा, पोपसत्तेला आधार देणारी कोणतीही कृती रविवारच्या कायद्याचे प्रतीक ठरते. इ.स. ५३३ मधील फतवा, आणि इ.स. ३१३ मधील हुकूम, पशूच्या प्रतिमेची रचना होण्याच्या कालखंडाच्या आरंभाची ओळख करून देतात. त्याचा शेवट लवकरच येणारा रविवारचा कायदा हा आहे; आणि येशू नेहमी आरंभाद्वारे शेवट स्पष्ट करतो, म्हणून बायबलमधील भविष्यवाणीत वर्णिलेल्या ख्रिस्तविरोधकाला कोणतीही “सवलत” पुरवणाऱ्या कार्यकारी आदेशाद्वारे ट्रम्पची कृती, त्या चळवळीच्या अल्फाचे प्रतिनिधित्व करील, जी केवळ ओमेगा येथेच समाप्त होते, जेव्हा संयुक्त संस्थाने “रविवारचा कायदा अधिनियमित करण्याइतपत आपल्या शासनाच्या तत्त्वांचा असा त्याग करतील.”

“रविवार पाळण्याची सक्ती करण्याच्या या चळवळीत गुंतलेल्यांपैकीही अनेक जण अशा कृतीमुळे पुढे कोणते परिणाम घडून येतील याविषयी आंधळे झालेले आहेत. ते हे पाहत नाहीत की ते थेट धार्मिक स्वातंत्र्यावरच आघात करीत आहेत. अनेकांनी बायबलमधील सब्बाथचे दावे आणि रविवार संस्थेचा आधार ज्या खोट्या पायावर उभा आहे तो कधीच समजून घेतलेला नाही. धार्मिक कायदे करण्याच्या बाजूने केलेली कोणतीही चळवळ प्रत्यक्षात पोपसत्तेला दिलेली मुभाच होय; कारण तिने कित्येक युगांपासून अंतःकरणस्वातंत्र्याविरुद्ध अखंड युद्ध छेडले आहे. तथाकथित ख्रिस्ती संस्था म्हणून रविवार पाळण्याचे अस्तित्व ‘अधर्माचे गूढ’ याचे देणे आहे; आणि त्याची सक्ती करणे म्हणजे रोमनमतवादाच्या ज्या तत्त्वांवर त्याची मूलशिला उभी आहे त्यांनाच वस्तुतः मान्यता देणे होय. जेव्हा आपले राष्ट्र आपल्या राज्यव्यवस्थेच्या तत्त्वांचा असा त्याग करून रविवारविषयक कायदा संमत करील, तेव्हा प्रॉटेस्टंटवाद या कृतीद्वारे पोपमताशी हातमिळवणी करील; आणि हे

दुसरे काही नसून, दीर्घकाळापासून पुन्हा सक्रिय हुकूमशाहीत उडी घेण्याची संधी उत्कंठेने पाहत असलेल्या त्या जुलूमशाहीला जीवन देणेच होय." Testimonies, volume 5, 711.

धार्मिक कायदेविषयक कोणतीही "चळवळ प्रत्यक्षात पोपसत्तेस दिलेली एक सवलतच असते," आणि अशा चळवळी लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याच्या आधी घडून येतात.

"या दिवसाच्या उपासनेची सक्ती करणारा हुकूम सर्व जगात जाहीर केला जाणार आहे. मर्यादित प्रमाणात, तो आधीच जाहीर झाला आहे. अनेक ठिकाणी नागरी सत्ता अजगराच्या आवाजाने बोलत आहे, जशी एका अन्यधर्मी राजाने इब्री बंदिवांनांशी बोलला होता." Signs of the Times, May 6, 1897.

हे विषय आपण पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.